

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Decreta Provinciae Mediolanensis Svb B. Carolo Borromeo, Cardinale
Archiepiscopo, Diuersis temporibus in sex Concilijs, totidemq[ue]
voluminibus edita

Speciano, Cesare

Brixiae, 1603

Tit. II. De Maledicis, Et Blasphemis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10553

Quæ astronomica diuinationo, & auguria prohibentur & puniuntur.

Cap. I I I I.

Astrologi, qui ex Solis, Lunę, & alio astrorum, motu, figura, & aspectu, de hominum, actionibus, quę à libero uoluntatis arbitrio proficiuntur, certo aliquid euenturum affirmant ad prescriptum Bullę sanctissimi Domini nostri Sixti V. grauius pœnis plectantur, quæ pœnæ etiam ad eos pertineant, qui ad illos de huiusmodi rebus detulerint; deniq; pœnas sumat Episcopus de ijs omnibus qui in itineris susceptione, aut cuiusuis rei institutione, uel progressionem dies, tempora, & momenta obseruantes, quadrupedum uoces; animum garritum, aut uolatum notantes, ex occursum etiam hominum; uel pecudum, suscipiendi operis felicitatem augurantur.

Ed. No-
nis Ianu-
ar. 1585.
in Bull.
inter if-
tius sum-
mi Pont.
conf. nu.
21. fo. 52.

In nuptijs celebrãdis maleficia committentes, uel ea soluere impro-
bè nitentes, horumque participes qualiter excommu-
nicati. Cap. V.

Tridentina Oecumenica synodus illud Episcopali diligentię quàm dili-
gentissimè commendauit, ut si quæ uel hominum uitio, uel temporum
iniuria, corruptelæ in nuptijs celebrãdis irrepserint, illæ radicitus extirpen-
tur. Atque eò quidem uehementius in eiusmodi curam incumbendum est,
quò grauius atque adeo sepius in illis peccatur. Quare ad nuptias, matrimo-
niãq; impedienda uel dirimenda eò cum uentum sit ut ueneficia, fascinatior-
ne uel homines adhibeant, atque neque adeo frequenter id sceleris commit-
tant, ut res plena impietatis, ac propterea grauius detestanda. Itaq; ut à tan-
to, tamq; nefario crimine, pœnæ grauitate deterreantur; excommunicationis
latæ sententiæ uinculo, fascinantes, & uenefici id generis irretiti sint. Quam
ipsam pœnam etiam illos subire decernimus, si qui in illis soluendis uerba im-
probata superstitiosa, atque adeo alia, quàm quæ Episcopo primùm probata
sunt, adhibuerint; cum id non sine diuini cultus offensione maximè faciant.

sess. 24.
de refor.
matr. ca.
10. in fi.

Quo etiam genere pœnæ afficiantur, quicumque uel suaserint, uel manda-
rint, uel consenserint.

DE MALEDICIS, ET Blasphemis. Tit. II.

Blasphemi in Deum, uel eius matrem, tam clerici quàm laici
qualiter puniendi. Cap. I.

QUICUNQUE Deo palàm seu publicè maledixerint contumelio-
sisq; aut obscœnis uerbis Dominum nostrum Iesum Christum,
uel gloriosam Virginem Mariam, eius Matrem expressè bla-
sphemauerint; si clericus sit, primùm fructibus unius anni bene-
ficiorum Ecclesiasticorum, quacunque habuerit mulcetur; si

iterum in eo peccarit, eo beneficio quod habet, priuetur, & si plura obtineat, eo priuetur, quo Ordinarius priuandum censuerit. Si tertio blasphemarit, dignitates ac beneficia omnia, quaecunque habuerit cõ ipsò amittat, ad eadẽ deinceps retinenda, aut obtinenda inhabilis sit. Si verò laicus fuerit; primo, aut etiam secundo, pecunia mulsetur, ex præscripta in Concilio Lateranensi ratione sub Leone X. Tertio grauem penitentiam publicè agat, eo modo, quod à sacris Canonibus præscriptum est.

Sess. 9.
subri de
Reform.
curia &
altorum,
vers. Ad
abolendam,
in
Tom. 5.
vid. sup.
de offi. p.
dicat. c. 8

Blasphemi in sanctos, ac in Deum & eius matrem, non tamen palam qualiter puniendi. Cap. II.

Qui verò sanctos blasphemarit, aut in Deum & gloriosam Virginem Matrem maledicta, non tamen palam aut publicè, contulerit, mitius aliquanto Iudicis arbitrio puniatur.

Quæ blasphemis pœnitentia Sacramentalis imponenda.
Cap. III.

In foro autem conscientia, ei qui blasphemus reus fuerit, grauem pro modo culpæ pœnitentiam Confessor imponat.

Qualiter blasphemantes obiurgandi & denunciandi, à dominis corripendi, & eijciendi. Magistratus pro quibus indulgentijs, pœnis propositis mouentur, & deterrentur, iurisdictioneque ordinarij reseruat.

Cap. IIII.

Qui blasphemantem audierit, si possit sine periculo, asperius obiurgat; omnino autem intra triduum eius nomen ad iudicem Ecclesiasticum vel sæcularem deferat. Si plures simul audierint singuli idem faciant; nisi inter eos conuenerit, ut vnus pro omnibus eo fungatur officio. Quod si Domini, mercatores, aut artifices, famulos aut ministros audierint blasphemantes semel monitos, si iterum in eo genere peccarint domo eijciant. Magistratus autem per Dei gloriam quæ blasphemiam maximè violatur, obsecramus ut hæc omnia diligentissimè seruari studeant, Uberrimam pie curæ à Deo mercedem expectantes, præter decem annorum indulgentiam, quam Leo X. in eodem Lateranensi Concilio, & ipsis & Iudicibus, & deferentibus largitus est.

Vbi sup.
c. 8. de of.
fi. Prædi.
hanc indul.
sepe publica-
ri iustum
est.
Bullaed.
Cal. Apr.
1566. in
Bull. in-
ter eius-
de sum-
mi Pont.
cõl. nu. 5.
vers. Ad
abolendam.
fol. 926.

Quod si sæculares Iudices, quod minimè futurum speramus, blasphemie conuictos, iustis pœnis non affecerint; sciant ipsædem pœnis, quas de sonibus sumere neglexerunt, ex eodem Concilio se teneri; nam qui manifesto facinorosi cum possit non desinit obuiare, de eodem ipse est reus; non intendimus tamen per hoc declarare quin ordinarius ex præscripto Bullæ Pij V. procedere non possit.

Sodalitas Dei nominis instituenda. Cap. V.

VT detestabile blasphemiae scelus, quam diligentissime fieri potest, tollatur; præter ea quæ in superioribus sancita sunt, id Episcopus studeat, ut in sua vrbe & diœcesi, hominum qui zelo religionis accensi sint, sodalitatem Dei nominis instituunt, præscriptis eidem sodalitati regulis, unâ cum indulgentijs in Bulla expressis, quam Pius III. eius rei causa confecit.

Bulla ed.
Idi. Apr.
1564. in-
ter eius
cõsti. nu.
101. in
Bull. fo.
804.

Libellos famosè edentes tam laici, quàm clerici, quam grauem pœnam subeant. Cap. VI.

Libellorum famosorum graue facinus, unde alia præterea peccata, & scœlera, & mala exoriuntur, ut quantum in nobis est, è diœcesi, & ciuitate nostra profligetur, statuimus, sancimusq; eos, quicumque sint, qui illos scripserint, ediderint, diuulgarint, excommunicationis latę sententię pœnam statim subire. Si Clericus verò sit, qui tale crimen admiserit, beneficiorum etiã, si quæ habet, amissione mulctetur, præter alias penas, eo de genere canonum legibus sancitas. A qua excommunicationis pœna nemo quisquam, huius criminis reus absolui possit, nisi fama, & honore, cui iniuriosè detractum est, restituito pro arbitrato Episcopi. Id verò ipsum quantò difficilius est præstari, tantò diligentius, studiosiusq; pro sua quisque conscientię religione ab eo flagitio, scelereq; cauere debet.

DE P O E N I S. Tit. III.

Pœnæ vbi applicandæ. Cap. I.

POEnæ, & mulctę omnes, ac singulæ, cuiusuis generis sint, siue Clericorum, siue aliorum quorumcunque, etiam quas ex decretorum nostrorum sanctionibus irrogare contigerit, piorum locorum, operumve usui uerè atque omnino attribuantur, nulla prorsus parte reseruata, aut alij usui attributa, nisi ea modica, quæ aduocato fiscali attribuenda est.

Concil.
Trident.
Sess. 25.
c. 3. de re
for. verf.
In causis
verò.

In codicem reseruandum pœnæ referendæ, & quibusve attribuentur. Cap. II.

Rursusq; ut attributionis, solutionisq; certa, atque explorata ratio constet; Episcopus certum Codicem, in quem eę explicatę referantur, consici, in Archivio Episcopali asseruari diligenter mandet.

Nec verò Vicario, alijve Episcopalis fori Iudici excepto Fiscali, vllam omnino pœnarum, mulctarumq; partem consequi, habereq; vllò quouis colore liceat.